

ІВАН
КОТЛЯРЕВСЬКИЙ

“НАТАЛКА
ПОЛТАВКА”

**Будинок Котляревського у Полтаві, робота
Тараса Шевченка 1845 р.**

Ця акварельна робота запам'ятовується зразу й назавжди. У неї незвична композиція (зображення зміщене догори аркуша, адже те місце і справді на пагорбі) й несподівана назва. Несподівана, бо сам будинок — невеликий, малопомітний; він тут ніби й не головна деталь. Зате дуже виразною і витонченою є церква у стилі козацького бароко праворуч, до якої він скромно тулиться.

Інший художник міг би зобразити поетове житло й тим обмежитись, але Т. Шевченкові, який *1845 р.* відвідав рідне місто автора "Енеїди" біля що хотілося

*м.Полтава
Садиба-музей І. П. Котляревського*

Тут працював Котляревський, сюди летіла його муза

Івана Котляревського зазвичай називають зачинателем нової української літератури, твореної живою народною мовою. Це не означає, ніби всі автори, старші за нього, писали книжною українською, церковнослов'янською латиною абощо. Твори українською мовою в її сучасному розумінні, й поетичні зокрема, були й до нього. Нею віршували такі знамениті автори, як Іван Мазепа, Семен Климівський та ін. Але тільки з приходом творця "Енеїди" й "Наталки Полтавки" про українську літературу, писану живою народною мовою, стає можна говорити

“Наталка Полтавка”

"Наталка Полтавка"

21 січня *1921* року «Наталка Полтавка» Вперше була поставлена у Харківському театрі. П'еса була написана у *1819* році

Вистава “Наталка Полтавка”

Вінниця 1841р.

Вистава "Наталка Полтавка". Вінниця, 1941 р.

Тема твору «Наталка Полтавка» драма кохання бідної української дівчини-селянки, яка відстоює своє право на щастя. Сюжет п'єси має соціальну спрямованість: перешкодою на шляху до одруження Наталки й Петра стає майнова нерівність.

Зимній театръ.

В центрі уваги письменника — образ Наталки, яка не тільки любить і страждає, а й протестує проти посягань на неї з боку багача-нелюба. Це класичний образ в українській літературі. Він захоплює нас своєю життєвою правдивістю, красою, добрим характером, глибиною почуттів, людяно поведінкою, благородством, моральною чистотою, нев'янучою молодістю.

Постать Наталки - зворушує і приваблює своїми чеснотами. Вона змальована як ідеал селянської дівчини. Наталка увібрала в себе усі найкращі риси жінки: скромність, чесність, доброту, сердечність та душевну силу. Разом з тим вона красива, розумна, моторна, дотепна, окрім того шанує матір і всіх старших себе, трудяща і завзята рукодільниця.

Марія Заньковецька в ролі Наталки Полтавки

Перша Любов

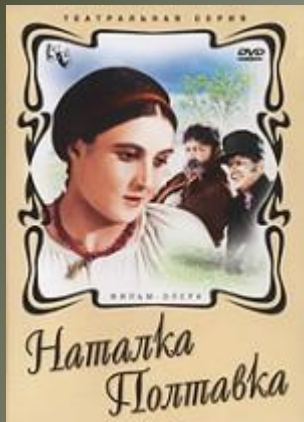
Здатність Наталки наполягати на своєму найвиразніше проявляється, коли повертається її коханий Петро.

Другим образом у п'єсі, що бореться за своє кохання є Петро. Він вірний у коханні, і ладен зробити все для Наталки. Так, він чотири роки поневірявся в наймах, складав останню копійку, аби тільки бути поруч з нею. Ідеал щастя для Петра такий же, як і у Наталки – дружне, трудове життя з коханою людиною. Спільні й такі риси в цих двох образах, як чесність, працьовитість, співчуття до інших.

“Наталка Полтавка” поклала початок національній українській драматургії. І.Котляревський написав її і відразу ж вона була поставлена в Полтаві за участю відомого актора Михайла Щепкіна. Із Полтави п’єса пішла у великий світ. Її дивилися в Петербурзі, Москві, Кишиневі, Києві, Чернігові, Мінську, Варшаві, Вільнюсі, містах Сибіру, Середньої Азії, Кавказу та в інших куточках світу. І в наш час п’єса з незмінним успіхом йде в багатьох країнах. Як же забезпечив автор таке довголіття своїй п’єсі? Літературознавці твердять, що **“Наталка Полтавка”** написана на основі справжнього життєвого факту. Крім того напоєна живлючими соками української народної пісні і народного повнокровного життя.

В п'єсі “Наталка Полтавка” **22** пісні. Це народні пісні й ті, що оброблені автором, а також власні пісні І.Котляревського. Всі вони є не тільки окрасою твору, а й відіграють важливу роль в характеристиці героїв, розкривають їхній внутрішній світ. Мова п'єси проста і зрозуміла, образна і дотепна, іноді пройнята народним гумором, є неперевершеним зразком розмовної мови простого народу того часу.

Український гопак...

Усі родичі

Чернігівський український драм. гурток аматорів—«шановців своєї народности» (р. 1862).

2) Ноговоров. 3) М. А. Вербицький. 4) М. О. Константинович. 5) К. П. Ходот. 6) С. Барщевська. 8) С. Д. Ніс. 9) О. О. Ходотівна. 10) В. А. Тищиська. 11) С. А. Тищиська. 12) С. П. Чернявська. 13) А. І. Паливода. 14) Л. О. Константинович. 15) М. О. Загорська. 16) П. Хв. Гайбола. 17) М. А. Вербицька. 18) Барщевська. 19) Герасимовський. 20) І. П. Вояк. 22) Красновська. 23) Г. А. Тищиська. 24) Т. П. Ходотівна. 25) Малюга. 26) Тросницький. 27) та 28) Білозерські брати (1, 7, 21, а також не позначені числом—невідмі).

Орґанізація переходується в Чернігівському Музеї. На звороті такий напис: Чернігів. Параскі Хведоровні Гайбісі відъ громади на споминъ 10 Червня 1863 року.

Пам'ятник Івану Котляревському в Полтаві